

Sygn. akt IV U 111/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 kwietnia 2016 roku

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Marzena Górczyńska-Bebłot

Protokolant Oliwia Rajewska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 roku w Częstochowie

sprawy S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla

na skutek odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 22 grudnia 2015 roku Nr (...) -1/15

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 111/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 grudnia 2015 roku nr (...) -1/15 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił przyznania S. P. prawa do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wniosek o przyznanie prawa do powyższego ekwiwalentu ubezpieczony złożył po terminie określonym w przepisie art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 6 lipca 2007 roku o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych. Dodatkowo ZUS wskazał, że Kombinat (...) w K. nie jest przedsiębiorstwem robót górniczych w rozumieniu definicji zawartej w art. 2 pkt 2 w/w ustawy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł S. P., domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2003-2013.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony podniósł, że organ rentowy nigdy nie informował go o terminach, w których należało złożyć wniosek o wypłatę ekwiwalentu, a zatem nie miał żadnej wiedzy na ten temat. Nadto w jego ocenie Kombinat (...) w K. był przedsiębiorstwem górniczym w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych, albowiem faktycznie prowadził roboty górnicze pod ziemią, związane

z ruchem zakładu górniczego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

S. P. od dnia 1 stycznia 1986 roku jest uprawniony do pobierania emerytury górniczej, którą pobiera w zbiegu z rentą z tytułu choroby zawodowej. Przed przejściem na emeryturę ubezpieczony był zatrudniony w Kombinacie (...) Zakład Produkcji (...) w K.. W dniu 11 kwietnia 2013 roku S. P. złożył wniosek o wypłatę ekwiwalentu z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2002-2013 dla emeryta z przedsiębiorstwa górniczego. Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy pismem z dnia 7 maja 2013 roku poinformował ubezpieczonego o oddaleniu jego wniosku o ekwiwalent za rok 2002 prawomocną decyzją z dnia 4 grudnia 2007 roku nr (...) -1/15, a następnie zaskarżoną decyzją z dnia 22 grudnia 2015 roku oddalił jego wniosek w pozostałym zakresie.

(v. akta rentowe)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 2007 roku o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 1797 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym w dacie złożenia przez ubezpieczonego wniosku o ekwiwalent i obecnie, ekwiwalent wypłaca Zakład Ubezpieczeń Społecznych zwany dalej (...), zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w ust. 5, na wniosek osoby uprawnionej.

Wnioski o wypłatę ekwiwalentu zgłasza się do końca I kwartału roku, w którym ekwiwalent ma zostać wypłacony po raz pierwszy (ust. 4).

5. Ekwiwalent jest wypłacany według następującego harmonogramu:

- 1) za rok 2002 - w 2007 roku;
- 2) za rok 2003 - w 2008 roku;
- 3) za lata 2004-2005 - w 2009 roku;
- 4) za lata 2006-2007 - w 2010 roku;
- 5) za lata 2008-2009 - w 2011 roku;
- 6) za lata 2010-2011 - w 2012 roku;
- 7) za lata 2012-2013 - w 2013 roku;
- 8) za rok 2014 - w 2014 roku;
- 9) za rok 2015 - w 2015 roku;
- 10) za rok 2016 i kolejne lata - odpowiednio w danym roku.

W niniejszej sprawie S. P. wniosek o przyznanie mu ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla za lata 2002-2013 złożył w dniu 11 kwietnia 2013 roku, a zatem po upływie terminu, o którym mowa

w cytowanym powyżej art. 7 ust. 4 ustawy o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych. Przekroczenie terminu dotyczy przy tym całości żadanego przez odwołującego świadczenia, albowiem zgodnie z cytowanymi powyżej przepisami wniosek o ekwiwalent pieniężny za rok 2013 (ostatni rok objęty wnioskiem S. P.) należało złożyć do końca I kwartału 2013 roku, tj. do dnia 31 marca 2013 roku.

Jednocześnie należy zauważyć, że ustawa o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych nie przewiduje możliwości przywrócenia terminu do złożenia wniosku o to świadczenie.

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Apelacyjnego w K. z dnia 19 maja 2010 roku, sygnatura akt III AUa (...), LEX nr 686881, w którym to wyroku Sąd Apelacyjny stwierdził, że sformułowania zawarte w art.7 ust. 5 ustawy o ekwiwalencie pieniężnym z tytułu prawa do bezpłatnego węgla dla osób uprawnionych z przedsiębiorstw robót górniczych oznaczają, iż po dniu 31 marca danego roku nie można skutecznie zgłosić wniosku o wypłatę ekwiwalentu. Uchybienie terminowi przewidzianemu do złożenia wniosku o wypłatę ekwiwalentu powoduje, że wniosek taki nie może być uwzględniony niezależnie od jego zasadności lub bezzasadności.

W świetle powyższego organ rentowy słusznie odmówił przyznania S. P. prawa do żadanego świadczenia, bez wnikanania w przyczyny nieterminowego złożenia wniosku o ekwiwalent.

Na marginesie należy również wskazać, że organ rentowy nie był zobowiązany do informowania potencjalnych świadczeniobiorców o przysługującym im prawie do ekwiwalentu pieniężnego z tytułu prawa do bezpłatnego węgla. Uprawnienie to zostało wprowadzone przepisami prawa powszechnie obowiązującego. Ponadto odwołujący w dniu 8 listopada 2007 roku składał już wniosek o ekwiwalent z tytułu prawa do bezpłatnego węgla (k.105 a.r.), a w pouczeniu zamieszczonym na tym wniosku zostały szczegółowo wskazane terminy składania wniosków o ekwiwalent za poszczególne lata. Ubezpieczony miał więc dostęp do informacji o terminach składania wniosku.

Z uwagi na brak prawnej możliwości przywrócenia terminu do złożenia wniosku o ekwiwalent z tytułu prawa do bezpłatnego węgla, Sąd oddalił wniosek ubezpieczonego o odroczenie rozprawy celem przesłuchania go w miejscu zamieszkania. Zgodnie z art.299 k.p.c. jeżeli po wyczerpaniu środków dowodowych lub w ich braku pozostały niewyjaśnione fakty istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, sąd dla wyjaśnienia tych faktów może dopuścić dowód z przesłuchania stron.

Z powyższej normy wynika, iż dowód z przesłuchania stron może zostać przeprowadzony jedynie celem wyjaśnienia faktów, których wyjaśnienie nie było możliwe innymi środkami dowodowymi. W niniejszej sprawie istotne znaczenie miała data złożenia wniosku przez ubezpieczonego, a okoliczność ta wynikała z załączonych do sprawy dokumentów.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz przepisów powołanych w treści uzasadnienia, oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.